

Kispest, 1916. május 16. – Budapest, 2001. május 22.

Munkáscsaládban született, apja géplakatos volt, ismert szociáldemokrata. Fia négy polgárit végzett, majd tizennégy éves korától a Marx–Mérei gyárban dolgozott, kitanulta a műszerész szakmát. 1936-tól 1939-ig a Ganz Vagongyár szakmunkás volt. 1932-ben lett tagja a Magyarországi Szociáldemokrata Pártnak és a vasasszakszervezetnek, egyidejűleg a Kommunisták Magyarországi Pártjának; részt vett a KIMSZ és a Vörös Segély munkájában is. 1937-ben bekerült az MSZDP Országos Ifjúsági Bizottságába is. 1939-től katona volt, 1940-ben kémkedés koholt vádjával háromévi börtönre ítélték, szabadulása után árkásként a frontra került, 1944 őszén megszökött. 1945. januártól az MKP budapesti pártbizottsága munkatársa; a X. kerületi szervezet titkára, majd 1946-ban az MKP Budapesti Pártbizottsága szervezési osztálya osztályvezető-helyettese. Az 1945. április 2-i fővárosi választói nagygyűlésen választották be az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1947-ben hat hónapos pártiskolát végzett, az MKP KV Szervezési Osztály instruktora, majd a gazdasági élet fontos helyein töltött be vezetői állásokat; előbb a Nehézipari Központ munkaerő gazdálkodási osztály, a munkaügyi főosztály, majd 1949. júliustól a gépipari főosztály vezetője volt. 1951. január 27. és 1954. szeptember 9. között a kohó- és gépipari miniszter gépipari helyettese. 1954-ben befejezte a Gazdasági és Műszaki Akadémiát, októberben az NDK-ba küldték külkereskedelmi tanácsosnak, 1955. április 30-án a SZOT egyik titkárává választották, majd 1957. februárig főtítkárhelyettes volt. 1956. július 21-étől az MDP Központi Vezetőség póttagja volt; 1956 novemberétől az MSZMP Központi Bizottságának tagja, 1957. február 26-ától a KB gazdaságpolitikai titkára. 1957. június 29-én lett az MSZMP Politikai Bizottság tagja, 1961. szeptember 12-ig a KB egyik titkára. 1958. november 16. és 1967. január 28. között a Hazafias Népfront Győr-Sopron megyei listáján, majd 1971. április 25-étől Komárom 1. számú egyéni választókerületében, 1980. június 8-án Győr-Sopron megye 5. számú egyéni választókerületében ismét országgyűlési képviselővé választották, 1985-től pótképviselő. 1961. szeptember 13-án kinevezték a Minisztertanács elnökhelyettesévé. 1967. április 14. és 1975. május 15. között a Minisztertanács elnöke, 1962-től a KB Államgazdasági, majd 1966-1970 között KB Gazdaságpolitikai Bizottság tagja. Az új gazdasági mechanizmus elveinek kidolgozása és gyakorlati megvalósítása híve, a külső és a belső reformellenes nyomás miatt 1972. novembertől háttérbe szorult, majd 1973 októberében felmentését kérte, de taktikai és stratégiai okok miatt csak 1975-ban nyugdíjazták. Félreállítását követően a PB-ben hozott döntéseket megismerte, véleményezte, de befolyásolni és megváltoztatni nem tudta. 1980. március 27-én kimaradt a Politikai Bizottságból, ezután 1990-ig a MTESZ elnöke volt. 1984-től 1989-ig az Alkotmányjogi Tanács, 1983 és 1994 között az egykori miniszterelnökök nemzetközi ún. Interakció Tanácsának a tagja volt. 1988 novemberétől az MSZMP KB Nemzetközi, Jogi és Közigazgatáspolitikai Bizottság tagja volt.